Dosar nr. 2c-2402/2023 (2-23133247-12-2c-15092023-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

27 iunie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefier Mădălina Ungureanu

Cu participarea: reprezentantului reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS" - avocatul Jarovlea Veaceslav, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1497716 din 11 iulie 2023 și avocata Guțu Tatiana, împuternicită în baza mandatului seria MA nr.2131261 din 14 februarie 2025; reprezentantului pîrîtei Societatea cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX" – avocatul Bordei Teodor, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1811682 din 03 decembrie 2023; reprezentantului intervenientului accesoriu Societatea pe Acțiuni „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK") – Starțun Ion, împuternicit prin procura nr.041 din 10 iunie 2022,

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX", intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK") privind încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei

1. La data de 14 septembrie 2023 reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS" (în continuare – „INDIGO GARMENTS" SRL), cu sediul în Republica Uzbekistan, a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX" (în continuare – „MIUL-IMPEX" SRL), solicitând încasarea datoriei în sumă de 30 065,41 dolari SUA, precum și a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 19 226,26 lei.
2. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, în data de 29 aprilie 2022, a livrat pârâtei marfă (material tricotat) în valoare totală de 56 361,83 dolari SUA, în temeiul a două facturi comerciale (Invoice nr. 7 și nr. 8), aferente unor scrisori de transport internațional CMR și declarații vamale

3. Astfel, în baza facturii (Invoice) nr. 7 din 29 aprilie 2022 a fost emisă pentru suma de 12 517,24 dolari SUA, iar în baza facturii (Invoice) nr. 8 din aceeași dată a fost emisă pentru suma de 43 844,59 dolari SUA.

4. Livrarea mărfii a fost efectuată cu ajutorul transportatorului indicat de pârâtă – S.C. „Danercom" SRL

5. La data de 6 iunie 2022, pârâta a achitat parțial contravaloarea mărfii, transferând suma de 26 296,42 dolari SUA. Reclamanta susține că diferența neachitată în sumă de 30 065,41 dolari SUA reprezintă o datorie scadentă, formată prin deducerea plății parțiale din suma totală a livrărilor efectuate.

6. În temeiul art. 861 din *Codul civil*, reclamanta arată că, în lipsa unui termen expres de executare, obligația de plată devine scadentă în termen de 7 zile de la primirea facturii ori a unei cereri echivalente. Întrucât, la data de 28 iulie 2023, a fost transmisă pârâtei o pretenție scrisă de plată, iar termenul de 7 zile a expirat la 4 august 2023 fără ca plata să fie efectuată, reclamanta consideră că obligația de plată a devenit exigibilă la acea dată.

7. Reclamanta invocă dispozițiile art. 901 și art. 1108 din *Codul civil* privind neexecutarea obligațiilor și contractul de vânzare-cumpărare, susținând că refuzul pârâtei de a achita suma restantă constituie o neexecutare culpabilă a obligațiilor contractuale.

8. Totodată, reclamanta solicită obligarea pârâtei la compensarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 19 226,26 lei, din care: 16 226,26 lei reprezentând taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, iar 3 000 lei reprezentând cheltuieli de traducere a documentelor în limba de stat.

9. Reclamanta întemeindu-și pretențiile în baza dispozițiilor *Codului civil* **solicită:** admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a sumei de 30 065,41 dolari SUA cu titlu de datorie, a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în sumă totală de 19 226,26 lei.

Argumentele din referința „MIUL-IMPEX" SRL

10. Prin referința depusă, pârâta „MIUL-IMPEX" SRL, reprezentată de avocatul Teodor Bordei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1811682 din 03 decembrie 2023 (f.d. 62) a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, precum și încasarea onorariului avocatului în sumă de 8 000 lei din contul reclamantei.

11. În susținerea poziției, menționează că, între părți a fost încheiat contractul comercial nr. 05-11/19 din 05 noiembrie 2019, care reglementează relația contractuală în cauză. Conform pct. 7.7 al acestui contract, momentul achitării este considerat data recepției de către bancă a ordinului de plată pentru executare. Contractul menționat a fost elaborat de către reclamantă, iar aceasta l-ar fi omis de prezentat la dosarul depus în instanță, deși în facturile comerciale (Invoice nr. 7 și 8 din 29 aprilie 2022) este indicat că ele reprezintă anexe ale acelui contract.

12. Afirmă că, prin ordinul de plată nr. 285 din 28 aprilie 2022 a transferat suma de 30 000 dolari SUA către contul indicat de reclamantă în facturi și în contract, cont

deschis la banca intermediară SBERBANK din Moscova, conform rubricii 56 din documentul de plată.

13. Ulterior, pârâta a fost informată de către FINCOMBANK că, suma transferată a fost blocată de Oficiul pentru Controlul Activelor Străine (OFAC) al Trezoreriei SUA, în temeiul sancțiunilor economice aplicate Federației Ruse. În acest sens, pârâta a anexat corespondența cu banca FINCOMBANK, precum și copia răspunsului oficial al OFAC, semnat de Kelly M. Falconi, șef al subdiviziunii de licențiere.

14. Pârâta susține că a acționat cu bună-credință, exercitând demersuri prin intermediul băncii pentru deblocarea sumei și rezolvarea situației, astfel că nu poate fi considerată în întârziere cu executarea obligației contractuale de plată. În opinia sa, obligația a fost deja executată integral, iar imposibilitatea ulterioară de plată se datorează unor factori externi, independenți de voința sa.

15. De asemenea, pârâta a solicitat obligarea reclamantei la plata onorariului avocatului în sumă de 8 000 lei, justificând această solicitare prin activitatea desfășurată de reprezentantul său legal, constând în formularea și depunerea referinței la cererea de asigurare a acțiunii (față de care s-a formulat recurs respins ulterior), întocmirea referinței, participarea la ședințele de judecată.

Incidente de procedură

16. Conform fișei de repartizare, cererea înregistrată cu nr. 2-23133247-12-2c-15092023-1 a fost repartizat judecătorului Tatiana Sîrcu (f.d. 1).

17. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 septembrie 2023, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele „INDIGO GARMENTS” SRL către „MIUL-IMPEX” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, acordîndu-se termen reclamantului de a înlătura neajunsurile indicate în încheierea respectivă (f.d. 41-42).

18. La data de 25 septembrie 2023 reprezentantul reclamantei, avocatul Jarovlea Veaceslav a prezentat instanței cerere privind înlăturarea neajunsurilor (f.d. 44-45).

19. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023 s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele „INDIGO GARMENTS” SRL către „MIUL-IMPEX” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, cu dispunerea pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare (f.d. 46-47).

20. Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023 s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului reclamantei „INDIGO GARMENTS” SRL, avocatul Jarovlea Veaceslav privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii (f.d. 48-50).

21. La data de 11 octombrie 2023 reprezentantul reclamantei „INDIGO GARMENTS” SRL, avocatul Jarovlea Veaceslav a declarat recurs împotriva încheierii judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023 (f.d. 54-56)

22. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2023, s-a respins recursul declarat de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele „INDIGO GARMENTS” SRL și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 septembrie 2023

(f.d. 91-96).

23. La data de 4 iunie 2024 reprezentantului reclamantului „INDIGO GARMENTS" SRL, avocatul Jarovlea Veaceslav a înaintat cerere de atragere în proces în calitate de intervenient accesoriu BC „FINCOMBANK" SA, iar prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 4 iunie 2024, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK").

Explicațiile părților

24. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei **„INDIGO GARMENTS" SRL**, avocatul Jarovlea Veaceslav, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1497716 din 11 iulie 2023 (f.d. 2) și avocata Guțu Tatiana, împuternicită în baza mandatului seria MA nr.2131261 din 14 februarie 2025, a susținut integral acțiunea înaintată și a solicitat admiterea acesteia conform temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

25. Totodată, a precizat că nu cunoaște data exactă la care clientul său ar fi fost notificat referitor la situația banilor blocați, menționînd că din informațiile pe care le deține, astfel de date pot fi disponibile pe anumite canale, dar nu poate confirma dacă acestea erau cunoscute ori nu. A reiterat că în raport cu acțiunile întreprinse de bancă, eventualele pretenții ar trebui formulate distinct, întrucât banca nu are calitate de pârât în prezenta cauză.

26. A menționat, de asemenea, că clientul ar fi putut lua cunoștință despre blocarea sumelor transferate doar contactând banca și că pentru acțiunile legate de sancțiunile internaționale răspunde banca corespondentă.

27. Reprezentantul pîrîtei **„MIUL-IMPEX" SRL**, avocatul Teodor Bordei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1811682 din 3 decembrie 2023 (f.d. 62), în ședință de judecată a declarat că acțiunea este neîntemeiată și solicită respingerea acesteia, susținînd integral referința depusă. A subliniat că litigiul urmează a fi soluționat conform legislației Republicii Moldova și că pentru intrarea în vigoare a contractului încheiat între părți nu este necesară înregistrarea acestuia la vreo instituție, întrucât semnarea contractului este suficientă pentru producerea efectelor juridice între părți.

28. Suplimentar a menționat că nu cunoaște cine a elaborat contractul, întrucât a preluat dosarul ulterior, însă a confirmat că în facturile (Invoice-urile) nr. 7 și 8 sunt indicate datele din contractul din 05 noiembrie 2019, iar conturile bancare specificate în aceste documente coincid cu cele la care pârâta a efectuat transferurile.

29. Reprezentantul intervenientului accesoriu **Societatea pe Acțiuni „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK")**, Starțun Ion, împuternicit prin procura nr.041 din 10 iunie 2022 a declarat că, banca a executat transferul în dolari SUA către banca corespondentă – Sberbank, instituție financiară ce aparține Federației Ruse și care a fost inclusă în lista de sancțiuni internaționale, fapt ce a condus la blocarea sumei transferate de către Oficiul pentru Controlul Activelor Străine (OFAC) al Trezoreriei SUA.

30. A menționat că ulterior, soarta acestor mijloace bănești a fost preluată de autoritățile

americane, fiind supuse reglementărilor privind sancțiunile, precizînd că nu cunoaște data la care banca corespondentă a fost inclusă în lista de sancțiuni.

Aprecierea instanței de judecată

31. Analizând materialele cauzei prin prisma art. 130 din *Codul de procedură civilă* în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

32. Dispozițiile art. 774 alin. (1) și art. 776 din *Codul civil* prevăd că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

33. Conform art. 858 alin. (1) și (2) din *Codul civil*, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

34. Art. 1108 alin. (1) din *Codul civil* stabilește că, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

35. Din materialele cauzei și în ședința de judecată instanța de judecată constată că, la 5 noiembrie 2019 „INDIGO GARMENTS" SRL (Republica Uzbekistan), în calitate de vînzător, și „MIUL-IMPEX" SRL, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul nr. TP-05-11/19 (f.d. 104-108; 109-112), prin care vînzătorul s-a obligat să producă și să vîndă, țesături tricotate și produse tricotate confecționate în sortiment și cantitățile în condițiile contractului (specificații), iar cumpărătorul s-a obligat să recepționeze și să achite prețul pentru marfă (pct. 1.1. al contractului), care a fost stabilit în dolari SUA (pct. 2.1. al contractului), în sumă totală de 1 000 000 dolari SUA (pct. 2.2. al contractului), cu durata contractului de un an calendaristic din momentul semnării (pct. 13.1. al contractului). Livrarea lotului de marfă se va efectua în conformitate cu regulile internaționale de interpretare a termenilor comerciali „INCOTERMS-2010", prin transport rutier sau combinat în condițiile FCA, din depozitul vînzătorului (Republica Uzbekistan, regiunea Tashkent, Chirciuk, A. Navoi Avenue, 92) (pct. 3.1. al contractului), în termen de 60 de zile de la momentul recepționării unui avans de 15% conform clauzelor stabilite în pct. 7.1. al contractului, pentru părțile din specificațiile lotului de marfă (pct. 3.2. al contractului).

36. Potrivit prevederilor contractuale, părțile au convenit că plățile pentru lotul de marfă se va efectua prin transfer bancar pe baza plății în avans pentru lotul corespunzător, în ordinea următoare: 15% din costul lotului furnizat – în termen de 3 zile lucrătoare din momentul semnării de către părți a caietului de sarcini; 85% din costul lotului furnizat în termen de 3 zile de la momentul primirii notificări vânzătorului că lotul de marfă sunt gata de expediere (pct. 7.1. al contractului), în contul specificat expres de vînzător (pct. 7.4. al contractului), iar momentul achitării se consideră data la care banca acceptă ordinul de plată pentru executare, unde cumpărătorul trimite vânzătorului o copie a ordinului de plată prin fax sau e-mail în termen de 2 zile

lucrătoare de la acceptarea de către bancă a ordinului de plată (pct. 7.7. al contractului).

37. În același timp, părțile au convenit ca toate litigiile și neînțelegerile în temeiul contractului sau în legătură cu îndeplinirea obligațiilor care decurg din acesta vor fi soluționate în conformitate cu legislația Republicii Moldova (pct. 10.1. al contractului).

38. Ulterior, prin acordul adițional nr. 1 din 13 septembrie 2021 la contractul nr. TR-05/11-19 din 5 noiembrie 2019 (f.d. 108;113) părțile au exprimat acordul de a prelungi termenul contractului respectiv pînă la data de 31 decembrie 2022, menționînd că celelalte condiții ale contractului rămîn neschimbate.

39. Instanța reține că, vînzătorul „INDIGO GARMENTS" SRL, în baza facturilor (Invoice-urilor) nr. 7 și nr. 8 din 29 aprilie 2022 la contractul nr. TR-5-11/19 din 5 noiembrie 2019 (f.d. 16;17; 20; 21), a expediat cumpărătorului MIUL-IMPEX" SRL, prin intermediul SC „DANERCOM" SRL conform facturilor de expediție internațională (CMR) nr. 461201 din 29 aprilie 2022, din regiunea Tașkent, or. Circik, Republica Uzbekistan (f.d. 18; 19; 22; 23) loturi de marfă în valoarea totală de 56 361,83 dolari SUA (*factura nr. 7 – 12 517,24 dolari SUA iar factura nr. 8 – 43 844,59 dolari SUA*) pentru a le transporta la locul descărcării mun. Chișinău, Republica Moldova.

40. În baza ordinului de plată nr. 285 din 28 aprilie 2022 „MIUL-IMPEX" SRL a transferat beneficiarului „INDIGO GARMENTS" SRL mijloace bănești în sumă de 30 000 dolari SUA, unde la destinația plății este inserată mențiunea „*TP 05-11/19 din 05.11.19. Plata în avans p/u țesătura Specificația N7 din 27.04.2022, Specificația N8 din 27.04.2022 (17548.17 USD)*", iar în calitate de prestator intermediar este indicat „*SBERBANK (HEAD OFFICE – ALL BRANCHES AND OFFICES IN RUSSIA)*".

41. Ulterior, în baza ordinului de plată nr. 292 din 3 iunie 2022 „MIUL-IMPEX" SRL a transferat beneficiarului „INDIGO GARMENTS" SRL mijloace bănești în sumă de 26 296,42 dolari SUA, unde la destinația plății este inserată mențiunea „*TP 05-11/19 din 05.11.19. Plata în avans p/u țesătura Specificația N8 din 27.04.2022*". Totodată, prin răspunsul „INDIGO GARMENTS" SRL nr. 19/3004 din 30 august 2023 a fost confirmată transferul mijloacelor bănești în sumă de 26 296,42 dolari SUA din partea „MIUL-IMPEX" SRL conform contractului nr. TP 05-11/19 din 5 noiembrie 2019 (f.d. 32; 33).

42. Instanța reține că, în baza răspunsului Departamentului Trezoreriei SUA din 6 octombrie 2023 oferit pîrîtului „MIUL-IMPEX" SRL privind transferul mijloacelor bănești din 28 aprilie 2022 în sumă de 30 000 dolari SUA beneficiarului „INDIGO GARMENTS" SRL, a confirmat blocarea în mod corespunzător a acestui transferă în conformitate cu sancțiunile SUA administrate de OFAC (Oficiul pentru Control Activelor Străine) a Trezoreriei SUA. De asemenea, din extrasul corespondenței SA „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK"), ultima a fost informată încă la 20 octombrie 2022 despre faptul că transferul efectuat în baza ordinului nr. 285 din 28 aprilie 2022 de către „MIUL-IMPEX" SRL în beneficiul „INDIGO GARMENTS" SRL în sumă de 30 000 dolari SUA a fost blocat de către OFAC

(Oficiul pentru Control Activelor Străine) a Trezoreriei SUA (f.d. 80-81; 82-85), iar în baza Directivei 2 a Departamentului Trezoreriei SUA din 24 februarie 2022 Societatea pe Acțiuni SBERBANK a fost inclusă în lista instituțiilor financiare străine supuse interdicțiilor respectivei Directive.

43. Prin reclamația reclamantului „INDIGO GARMENTS" SRL din 28 iulie 2023 expediată în adresa pîrîtului „MIUL-IMPEX" SRL, i-a fost solicitată ca în termen de 7 zile să transfere reclamantului suma de 30 065,41 dolari SUA, datoria pentru marfa livrată (f.d. 36-37).

44. Instanța, în virtutea rolului său de a asigura aplicarea corectă a legii și de a soluționa litigiul dintre părți, reține importanța fundamentală a interpretării contractului în vederea stabilirii voinței reale a părților și a efectelor juridice pe care acestea au înțeles să le producă. În acest sens, prezentele considerente se fundamentează pe dispozițiile relevante ale *Codului civil* privind interpretarea contractelor, cuprinse în articolele 1100-1107.

45. Principiul cardinal care guvernează interpretarea contractelor este buna-credință, conform art. 1100 alin. (1) din *Codul civil*. Aceasta înseamnă că instanța va căuta să identifice intenția comună a părților, omițând să se limiteze la sensul literal al termenilor utilizați. Nu este suficientă o lectură strict formală a textului contractual; dimpotrivă, este esențială o analiză profundă a voinței interne a părților, așa cum reiese din art. 1100 alin. (2) din *Codul civil*.

46. La procesul de interpretare, instanța urmează să ia în considerare o serie de factori esențiali, enumerați în art. 1101 din *Codul civil*. Printre aceștia se numără natura contractului, circumstanțele încheierii sale, interpretarea dată de părți ulterior sau comportamentul acestora anterior și posterior încheierii actului juridic, precum și uzanțele relevante în domeniul respectiv. Toți acești factori contribuie la conturarea unei imagini complete și fidele a voinței părților.

47. Mai mult, instanța va aplica principiul interpretării coordonate a clauzelor, statuat la art. 1103 din *Codul civil*, conform căruia fiecare clauză contractuală trebuie analizată în contextul întregului contract, și nu izolat. Or, așa cum prevede art. 1104 alin. (1) din *Codul civil*, clauzele contractului se interpretează în sensul în care pot produce efecte, dar nu în sensul în care nu ar produce nici un efect.

48. Un aspect fundamental în materia interpretării, pe care instanța îl va avea în vedere, este cel al protecției părții defavorizate, reglementat de art. 1107 din *Codul civil*. Astfel, neclaritățile din condițiile contractuale standard vor fi interpretate în defavoarea părții care le-a formulat, asigurîndu-se principiu fundamental de interpretare a contractelor, utilizat în dreptul civil „*in dubio contra stipulantem*" care în traducere semnifică „în caz de îndoială, împotriva stipulantului". Astfel, în caz de dubiu, contractul se va interpreta în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o, iar în toate cazurile, în favoarea aderentului sau a consumatorului. Adică, atunci când o clauză contractuală este ambiguă sau susceptibilă de mai multe interpretări, instanța de judecată urmează să o interpreteze în favoarea părții care nu a redactat acea clauză și împotriva părții care a propus-o sau a redactat-o (stipulantul).

49. Prin urmare, instanța va aplica aceste principii directoare pentru a desluși voința reală a părților, asigurând o interpretare justă și echitabilă a contractului de vînzare-cumpărare.

50. În circumstanțele cauzei, instanța admite starea de fapt că, la baza raporturilor juridice dintre părți, stă Contractul de vânzare-cumpărare nr. TP 05-11/19 din 5 noiembrie 2019, prelungit ulterior prin acord adițional. Argumentul reclamantei „INDIGO GARMENTS" SRL că acest contract nu ar fi valabil din cauza neînregistrării în conformitate cu legislația din Republica Uzbekistan este neîntemeiat. În acest sens argumentele pîrîtei sunt pertinten și anume, că eventualele deficiențe privind înregistrarea acordului la autoritățile uzbece nu pot afecta opozabilitatea sa, întrucât însăși reclamanta „INDIGO GARMENTS" SRL, fiind rezidentă în Republica Uzbekistan (f.d. 9-10; 11), avea obligația și interesul de a efectua această formalitate.

51. Faptul că reclamanta însuși a continuat să emită facturi în anul 2022, în care a făcut referire expresă la acest contract (a se vedea facturile din 29 aprilie 2022), indică o executare voluntară și tacit-acceptată a clauzelor contractuale. Reieșind din art. 1101 din *Codul civil*, interpretarea contractului se face luând în considerare comportamentul părților chiar și de după încheierea contractului, iar reclamanta nu poate invoca propria sa neglijență pentru a contesta valabilitatea unui act juridic pe care l-a respectat și aplicat în mod constant, ceea ce ar fi în contradicție cu principiul *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, adică nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale propria sa culpă.

52. Respectiv, între părți a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr. TP-05-11/19 din 05.11.2019, care, prin acordul adițional nr. 1, și-a produs efectele până la 31 decembrie 2022. Potrivit clauzelor contractuale, reclamanta „INDIGO GARMENTS" SRL, în calitate de vânzător, s-a obligat să livreze mărfuri (țesături tricotate), iar pârâta „MIUL-IMPEX" SRL, în calitate de cumpărător, s-a obligat să le recepționeze și să achite prețul convenit.

53. Un aspect esențial în cauză este clauza contractuală privind plata. Părțile au stabilit la pct. 7.7. al contractului că momentul achitării se consideră data la care banca acceptă ordinul de plată pentru executare. Acest punct contractual este crucial în soluționarea litigiului, deoarece definește momentul stingerii obligației de plată din partea cumpărătorului, adică a pîrîtei „MIUL-IMPEX" SRL, or relația juridică dintre părți este guvernată de clauzele contractuale ceea ce derivă din principiul libertății contractuale reglementat de art. 993 din *Codul civil*, unde la alin. (2) este prevăzut că, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

54. Pornind de la dispozițiile art. 1100 alin. (2) din *Codul civil*, instanța trebuie să interpreteze contractul ținând seama de intenția comună a părților, nu doar de sensul literal al cuvintelor. În cazul dat, voința comună a părților, așa cum reiese din contractul pe care ambele părți l-au recunoscut, a fost ca riscul neexecutării plății din motive legate de circuitul bancar să nu fie suportat de cumpărător (pârâta „MIUL-IMPEX" SRL), odată ce banca sa a acceptat ordinul de plată. Prin urmare, clauza specifică prevalează asupra normei generale privind stingerea obligației prin

executare corespunzătoare, cu atît mai mult cu cît dispozițiile art. 993 alin. (4) din *Codul civil* prevăd imperativ că, părțile contractante pot de asemenea să deroge de la dispozițiile legale cuprinse în celelalte articole ale prezentului cod, în legile speciale și alte acte normative care se referă la drepturile, obligațiile și alte efecte juridice produse de contract, inclusiv distribuirea riscurilor, dacă din modul de exprimare a dispoziției, din conținutul sau din contextul ei nu rezultă în mod neîndoielnic că dispoziția legală este imperativă.

55. Astfel, instanța constată că reclamanta „INDIGO GARMENTS" SRL a livrat mărfuri în valoare totală de 56 361,83 dolari SUA, în baza facturilor (Invoice) nr. 7 și 8 din 29 aprilie 2022, însă pârâta „MIUL-IMPEX" SRL a efectuat plăți parțiale. Această livrare este confirmată prin scrisorile de transport internațional CMR și nu a fost contestată de pârâta „MIUL-IMPEX" SRL, or art. 123 alin. (6), coroborat cu art. 122 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

56. Cu toate acesta, pârâta „MIUL-IMPEX" SRL a emis ordinul de plată nr. 285 din 28 aprilie 2022 pentru suma de 30 000 dolari SUA și, ulterior, un al doilea ordin de plată nr. 292 din 3 iunie 2022 pentru suma de 26 296,42 dolari SUA. În total, pârâta „MIUL-IMPEX" SRL a transferat suma de 56 296,42 dolari SUA, iar diferența dintre valoarea mărfurilor livrate de reclamanta „INDIGO GARMENTS" SRL și suma totală transferată de pârâta „MIUL-IMPEX" SRL este de 65,41 dolari SUA, și nu de 30 065,41 dolari SUA, cum pretinde reclamanta. Din aceste motive instanța va obliga pîrîta „MIUL-IMPEX" SRL la plata sumei restante către reclamanta „INDIGO GARMENTS" SRL.

57. În ceea ce privește transferul de 30 000 dolari SUA, instanța reține că, deși pârâta a emis ordinul de plată la 28 aprilie 2022, suma respectivă a fost blocată de Oficiul pentru Controlul Activelor Străine (OFAC) al Trezoreriei SUA. Blocarea a avut loc din cauza sancțiunilor internaționale impuse băncii intermediare SBERBANK din Federația Rusă. Această circumstanță este confirmată prin corespondența SA „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ" („FINCOMBANK"), precum și prin răspunsul oficial al OFAC.

58. Cu toate acestea, reprezentantul reclamantei, care invocă art. 872 alin. (4) din *Codul civil* pentru a susține că plata se consideră efectuată doar la creditarea contului beneficiarului, este pertinentă, însă trebuie analizată în contextul clauzei contractuale de la pct. 7.7.

59. Instanța reiterează că principiul libertății contractuale este un principiu fundamental consfințit în art. 993 din *Codul civil*, ceea ce reprezintă piatra de temelie a dreptului contractual, conferind părților o autonomie largă în a-și modela relațiile juridice. Alin. (2) consacră libertatea părților de a stabili conținutul contractelor „în limitele dispozițiilor legale imperative". Acesta este primul și cel mai important filtru. Pentru a stabili care normă prevalează, trebuie de determinat dacă art. 872 alin. (4) din *Codul civil* este o dispoziție imperativă.

60. Alineatele (3) și (4) al art. 993 din *Codul civil*, oferă o cheie de interpretare fundamentală: părțile pot deroga de la dispozițiile legale supletive (cele care nu sunt

imperative). Normele imperative sunt cele de la care nu se poate deroga, de obicei pentru a proteja un interes public sau o categorie vulnerabilă de persoane. O normă este imperativă doar dacă acest lucru rezultă „în mod neîndoielnic” din text, conținut sau context.

61. Articolul 872 alin. (4) din *Codul civil* („Dacă plata se face prin transfer, obligația pecuniară se consideră executată la data la care suma de bani care a făcut obiectul plății a fost înregistrată în contul prestatorului de servicii de plată al persoanei căreia trebuia să i se facă plata”) este, prin natura sa, o normă supletivă. Aceasta oferă o soluție implicită în cazul în care părțile nu au reglementat altfel. Această normă are rolul de a clarifica momentul plății în absența unei înțelegeri contrare. Faptul că legea nu prevede în mod expres nulitatea unei clauze care ar stabili un alt moment al plății, demonstrează că nu este o dispoziție imperativă.

62. Pe de altă parte, pct. 7.7 din contractul nr. TP-05-11/19 (f.d. 104-108; 109-112) („Momentul achitării se consideră data la care banca acceptă ordinul de plată pentru executare”) reprezintă o derogare legitimă de la norma supletivă. Părțile au ales în mod explicit să stabilească un alt moment pentru stingerea obligației de plată, respectiv momentul în care ordinul este acceptat de banca plătitorului. Prin această clauză, părțile au convenit să transfere riscul neexecutării plății de la plătitor la beneficiar, odată ce plătitorul a îndeplinit toate diligențele necesare.

63. Mai mult ca atît, dacă ar fi existat o ambiguitate în contract, conform art. 1107 din *Codul civil*, clauzele standard (cum ar fi cele elaborate de o parte și propuse celeilalte) se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat. Însă, dincolo de acest principiu, instanța reține că voința reală a părților, exprimată prin clauza contractuală, este suficient de clară. Părțile au agreat un mecanism de plată diferit de cel prevăzut de norma generală, iar acest acord, în lumina art. 993 din *Codul civil*, este pe deplin valabil.

64. Astfel, instanța reține că obligația de plată a pârâtei „MIUL-IMPEX” SRL pentru suma de 30 000 de dolari SUA a fost stinsă în momentul în care banca sa, SA „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ” („FINCOMBANK”), a acceptat ordinul de plată. Eșecul transferului nu este o neexecutare a obligației pârâtei, ci o consecință a unor factori externi și imprevizibili, situație care nu poate fi imputată acesteia. Punctul de vedere al reclamantei, conform căruia obligația nu a fost executată, ar fi aplicabil dacă nu ar exista clauza contractuală expresă de la pct. 7.7. Însă, având în vedere voința părților exprimată în contract, obligația de plată a pârâtei s-a considerat stinsă în momentul în care banca sa, a acceptat ordinul de plată pentru executare.

65. Blocarea ulterioară a transferului de către o bancă intermediară nu reprezintă o neexecutare culpabilă din partea pârâtei. Aceasta a acționat cu bună-credință, conform prevederilor contractuale și a depus eforturi pentru deblocarea fondurilor, după cum reiese din probele administrate. Imposibilitatea finalizării transferului nu se datorează vreunei culpe a pârâtei, ci unor factori externi, de natură politico-juridică, independenți de voința sa, cum ar fi sancțiunile internaționale.

66. Or, punctul 7.7. din contract distribuie în mod clar riscurile între părțile contractului, și anume: pârâta (cumpărătorul) „MIUL-IMPEX” SRL își asumă riscul de a-și pierde

controlul asupra banilor din momentul în care banca sa SA „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ” („FINCOMBANK”) acceptă ordinul de plată, iar reclamanta (vânzătorul) „INDIGO GARMENTS” SRL își asumă riscul ca, după acel moment, banii să nu mai ajungă în contul său din motive neimputabile pârâtei, cum ar fi blocajele cauzate de sancțiunile internaționale.

67. Mai mult, prin invocarea art. 872 alin. (4) din *Codul civil* pentru a obliga pîrîta să plătească a doua oară suma de 30 000 dolari SUA, ar contraveni principiului bunei-credințe cu care a acționat „MIUL-IMPEX” SRL. În acest caz, pârâta a acționat conform contractului, și-a îndeplinit obligația contractuală, iar imposibilitatea finalizării transferului nu i se poate imputa.

68. Prin urmare, instanța, aplicând o interpretare sistematică și teleologică a normelor juridice, concluzionează că art. 993 din *Codul civil* conferă părților dreptul de a stabili un moment diferit pentru stingerea obligației de plată. În speță, pct. 7.7 din contract prevalează asupra art. 872 alin. (4) din *Codul civil*, iar pretenția reclamantei de a solicita din nou plata sumei de 30 000 dolari SUA, deja transferată de pârâtă, este neîntemeiată, deoarece obligația de plată a fost considerată îndeplinită în momentul emiterii ordinului de plată.

Cheltuielile de judecată

69. Dispozițiile art. 82 din *Codul de procedură civilă* stabilesc că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

70. Instanța de judecată menționează că sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe parcursul desfășurării procesului civil, reprezintă cheltuieli de judecată, iar potrivit art. 90 lit. i) din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a pricinii.

71. Cheltuielile de judecare a pricinii pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament, răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

72. În corespundere cu art. 94 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

73. Reclamantul pretinde încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei. Din materialele cauzei se desprinde că reclamanta „INDIGO GARMENTS” SRL la depunerea cererii de chemare în judecată a prezentat ordinul de încasarea a numerarului nr. 17483976 din 14 septembrie 2023 prin care a achitat taxa de stat în mărime de 16 226,26 de lei (f.d. 3), precum și bonul fiscal nr. 0002 din 12 septembrie 2023 prin care a achitat serviciile de traduceri (f.d. 100).

74. Ținînd cont că pretenția reclamantei „INDIGO GARMENTS” SRL privind încasarea datoriei în sumă de 30 065,41 dolari SUA a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea doar a sumei de 65,41 dolari SUA, instanța de judecată urmează a încasa din contul „MIUL-IMPEX” SRL suma taxei de stat proporțional pretențiilor admise, adică în cuantum de 270 de lei, reieșind din faptul că dispozițiile art. 3 alin. (1) lt. a) din *Legea taxei de stat nr. 1216/1992* (în vigoare la data intentării acțiunii) stabilește plafonul minim a taxei de stat de 270 de lei ce urmează a fi încasate de la persoanele juridice.

75. Cît ține de compensarea cheltuielilor de judecată aferente traducerilor, în sumă de 3 000 lei solicitată de reclamantă, instanța reține că „INDIGO GARMENTS” SRL a obținut câștig de cauză pentru o sumă derizorie (65,41 dolari SUA) dintr-o pretenție totală de 30 065,41 dolari SUA.

76. Având în vedere această proporție infimă, orice compensare a cheltuielilor reclamantului ar trebui să fie extrem de redusă, reflectând strict această rată de succes.

77. Instanța a apreciat că, deși reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor de traducere, aceste cheltuieli nu au fost strict necesare sau rezonabile în contextul soluției finale a cauzei. Majoritatea covârșitoare a documentelor traduse a fost în sprijinul unei pretenții care, în cele din urmă, a fost respinsă de instanță.

78. Dacă instanța ar fi admis pretenția de 30 000 dolari SUA, ar fi putut considera cheltuielile de traducere ca fiind necesare pentru a demonstra temeinicia acțiunii. Însă, având în vedere că această pretenție a fost respinsă, s-ar considera că munca de traducere aferentă acestei părți a cererii a fost efectuată în sprijinul unei poziții procesuale neîntemeiate. Prin urmare, ar fi inechitabil să se oblige pârâtul, care a avut câștig de cauză, să suporte costurile unei acțiuni juridice care s-a dovedit a fi, în cea mai mare parte, nejustificată.

79. Astfel, instanța aplicînd principiul proporționalității și a rezonabilității cheltuielilor de judecată, hotărând că, în cazul unei respingeri aproape totale a acțiunii, reclamanta „INDIGO GARMENTS” SRL nu poate beneficia de compensarea cheltuielilor de traducere, deoarece acestea nu au contribuit la soluția finală a cauzei.

80. Cât ține de cheltuielile pentru asistența juridică instanța menționează că, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din *Codul de procedură civilă* (1) instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

81. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate. Aici necesită a fi evidențiat că pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de mai multe circumstanțe sau factori: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice

speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

82. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: (i) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); (ii) copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; (iii) listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

a. Instanța de judecată subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza *Iatridis împotriva Greciei* (cererea nr. 31107/96, 19 octombrie 2000, §55) Curtea a notat că, reclamantul a încheiat cu avocații săi un acord de consiliere cu privire la onorariile acestora, care ar fi similar cu un acord de comision de urgență. Acestea sunt acorduri prin care clientul unui avocat este de acord să plătească pentru acesta din urmă, ca și cu taxele, un procent din suma pe care instanță o poate acorda. Astfel de acorduri pot demonstra, în cazul în care sunt executorii din punct de vedere legal, că sumele solicitate sunt efectiv plătite de reclamant. Acordurile de această natură, care creează obligații numai între avocat și client, nu poate angaja Curtea, care trebuie să evalueze nivelul costurilor și cheltuielilor care trebuie acordate, referindu-se nu numai la faptul dacă costurile au fost efectiv suportate, ci și la caracterul rezonabil al acestora. Astfel, Curtea se bazează evaluarea pe alte materiale furnizate de solicitant în susținerea pretențiilor sale, adică numărul de ore lucrate și numărul de avocați impuse de prezenta cauză, precum și tariful perceput de aceștia pentru o oră de lucru.

b. În hotărîrea *Amihalachioaie împotriva Moldovei* (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

83. În cazul dedus judecății reclamanta „INDIGO GARMENTS” SRL a fost reprezentată în instanța de judecată de către avocatul Jarovlea Veaceslav, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1497716 din 11 iulie 2023 (f.d. 2), achitîndu-i suma totală de 60 288,97 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată în valută străină din 31 iulie 2023 și 8 februarie 2024.

84. Instanța de judecată reține că reprezentantul reclamantei, avocatul Jarovlea Veaceslav a omis să anexeze la materialele cauzei un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocat în cauza respectivă, în care să fie descrise suficient de detaliat

acțiunile întreprinse și timpul cheltuit în vederea justificării nivelului costurilor și cheltuielilor pretinse. În jurisprudența CtEDO, neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenției cu privire la costuri și cheltuieli (a se vedea *Lupăcescu și alții c. Moldovei*, 21 martie 2006, § 40 și *Amihalachioaie c. Moldovei*, 20 aprilie 2004, § 47).

85. Deși reprezentantul reclamantei avea obligația să prezinte instanței un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocat în cauza respectivă, din materialele cauzei, raportate la acțiunile întreprinse în prezenta cauză, se observă că avocatul Jarovlea Veaceslav a acordat asistență juridică reclamantei prin: întocmirea cererii de chemare în judecată, autentificarea actelor pentru, pregătirea pentru ședințele de judecată, participarea la ședințele de judecată, precum și alte acțiuni.

86. În acest caz, instanța de judecată reține că acțiunea înaintată prezintă un grad de complexitate de 11,20 (f.d. 1), obiectul litigiului nefiind o noutate – încasarea datoriei, iar problemele ridicate în fața instanței de judecată sunt de o dificultate joasă, nefiind necesară aptitudini sau cunoștințe speciale necesare pentru a acorda asistență juridică, or chiar din însăși cererea de chemare în judecată, dar și din alte acte procedurale nu se întâlnește trimiteri la jurisprudența națională sau internațională care ar atesta că avocatului i-ar fi lim itată capacitatea de a lucra la alte cauze sau că a avut restricții de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei.

87. Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Jarovlea Veaceslav în sumă de 3 116 dolar SUA nu sunt reale, nu sunt rezonabile şi nici nu sunt necesare. Cu toate acestea, cuantificînd timpul utilizat de avocat şi reieşind din faptul că litigiul nu prezintă complexitate sporită, nefiind necesare cunoștințe aprofundate în domeniu, instanţa de judecată consideră raţional şi echitabil a încasa suma de 2 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile se respinge ca fiind neîntemeiate.

Cheltuielie de judecată solicitate de pîrîta „MIUL-IMPEX" SRL

88. Totodată pîrîta „MIUL-IMPEX" SRL prin referința înaintată solicită compensarea cheltuielilor de asistență juridică acordată de avocatul Teodor Bordei.

89. Pîrîta „MIUL-IMPEX" SRL a fost reprezentată în instanța de judecată de către avocatul Teodor Bordei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1811681 din 27 noiembrie 2023 (f.d. 101), achitîndu-i suma totală de 13 750 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 4678 din 27 noiembrie 2023 și nr. 33 din 30 noiembrie 2023.

90. Instanța de judecată reține că reprezentantul pîrîtei, avocatul Teodor Bordei deși avea obligația de a prezenta un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocat în cauza respectivă în care să descrie suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit în vederea justificării nivelului costurilor și cheltuielilor pretinse, totuși prin referința înaintată, dar și pledoariile scrise prezentate instanței a relatat lucru efectuat de avocat ce se rezumă la depunerea referinței la măsura de asigurare prin care recursul a fost respins, pregătirea referinței la cererea de chemare în judecată și participarea în ședințele de judecată.

91. În acest caz instanța de judecată, bazîndu-se pe aplicarea corectă a art. 94 și art. 96 din *Codul de procedură civilă*, care reglementează repartizarea cheltuielilor de judecată între părți, respectiv compensarea cheltuielilor de asistență juridică, reține că

reclamanta „INDIGO GARMENTS” SRL a solicitat încasarea unei datorii în sumă de 30 065,41 dolari SUA, dar instanța a admis acțiunea doar pentru suma de 65,41 dolari SUA. Aceasta înseamnă că o parte semnificativă a pretențiilor reclamantei a fost respinsă. Deși reclamanta a avut parțial câștig de cauză, instanța a apreciat că, având în vedere proporția infimă a pretențiilor admise, pârâta „MIUL-IMPEX” SRL este partea care a câștigat substanțial litigiul.

92. Din această perspectivă, pârâta a avut câștig de cauză în proporție considerabilă din valoarea pretenției principale, având meritul de a demonstra netemeinicia majorității argumentelor și pretențiilor reclamantei.

93. Prin urmare, instanța apreciază cheltuielile de asistență juridică solicitate de pârâtă în cuantum de 8 000 lei ca fiind parțial întemeiate. Analizând complexitatea cauzei, volumul de muncă al avocatului (elaborarea referinței, pledoariilor scrise, participarea la ședințele de judecată) și ținând cont de principiul rezonabilității, instanța reduce cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitat și stabilește că suma de 7 000 lei reprezintă o compensare echitabilă a cheltuielilor suportate de pârâtă pentru apărarea sa.

94. Astfel, instanța va obliga reclamanta „INDIGO GARMENTS” SRL la plata sumei de 7 000 lei în beneficiul „MIUL-IMPEX” SRL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

95. În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, argumentele invocate de „INDIGO GARMENTS” SRL sunt susținute parțial de probe pertinente care confirmă concluziile referitoare la existența circumstanțelor invocate în cererea de chemare în judecată, după o cercetare multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor. Călăuzindu-se de lege, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de „INDIGO GARMENTS” SRL împotriva „MIUL-IMPEX” SRL privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, cu obligarea „MIUL-IMPEX” SRL să achite în beneficiul INDIGO GARMENTS” SRL suma de 65,41 dolari SUA convertiți în lei moldovenești, la data executării hotărîrii, cheltuielile de judecată în sumă de 2 270 lei constituite din: taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 lei. În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată. Totodată, urmează a fi dispusă încasarea din contul „INDIGO GARMENTS” SRL în beneficiul „MIUL-IMPEX” SRL cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7 000 lei.

96. În același timp, instanța de judecată nu se expune asupra fiecărui argument invocat de părți, ținând cont de *Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Euroopeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Euroopei privind calitatea hotărârilor judecătorești*, din care rezultă că pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil motivarea hotărârii trebuie să evidențieze că instanța a examinat chestiunile esențiale prezentate, dar nu un răspuns detaliat la fiecare argument. (*García Ruiz împotriva Spaniei* (MC), pct. 26; *Perez împotriva Franței* (MC), pct. 81).

97. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243 Cod de procedură civilă, instanța

de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „BANCA DE FINANȚE ȘI COMERȚ” („FINCOMBANK”) privind încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS”, datoria în sumă de 65,41 (șaizeci și cinci, 41) dolari SUA, convertiți în lei moldovenești, la data executării hotărîrii; cheltuielile de judecată în sumă de 2 270 (două mii două sute șaptezeci) lei 00 bani, constituite din: taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 (două sute șaptezeci) lei 00 bani, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 (două mii) lei 00 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „INDIGO GARMENTS”, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „MIUL-IMPEX” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei 00 bani.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței
Judecătorul **Sîrcu Tatiana**